

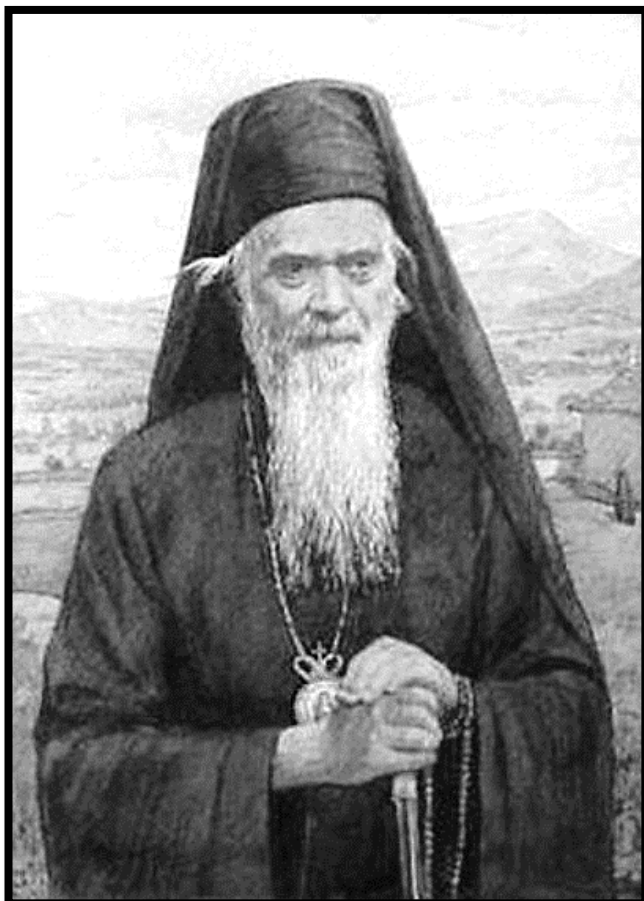
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Iar de i se pare cuiva că știe ceva,
încă nimic n-a cunoscut precum se cade a cunoaște.*

(I Corinteni 8, 2)

Nr. **180** / 4 septembrie 2016

**SFÂNTUL NICOLAE
VELIMIROVICI
EPISCOPUL OHRIDEI ȘI JICEI
1881 – 1956**

CELE ZECE DRAHME:

DOMNUL ÎN CHIPUL UNEI FEMEI

Puteți crede că Mântuitorul Hristos s-a înfățișat pe Sine în chipul unei femei, în două din parabolele Sale? Una este cea a femeii ce a luat trei măsuri de făină și a făcut aluat. Dar mai întâi să vorbim despre cealaltă, în care Domnul ne spune despre femeia care a avut zece drahme și a pierdut una. Acestea sunt cele mai tainice dintre toate parabolele Mântuitorului. Deoarece parabola drahmei pierdute este scurtă, o vom cita în întregime.

Sau care femeie, având zece drahme, dacă pierde o drahmă, nu aprinde lumina și nu mătură casa și nu caută cu grijă până ce o găsește? Și găsind-o, cheamă prietenele și vecinele sale, spunându-le: Bucurați-vă cu mine, căci am găsit drahma pe care o pierdusem (Luca 15:8-9)

La prima privire, această parabolă pare atât de simplă, sau chiar naivă, încât nu îl impresionează pe cititorul Evangheliei. De fapt, în această parabolă simplă ni se dezvăluie taina universului.

Dacă o luăm în mod literal, stârnește nedumerirea. Femeia a pierdut doar o drahmă. Chiar și zece drahme nu reprezintă o sumă mare; de fapt, o femeie care are doar zece drahme trebuie să fie foarte săracă. Să presupunem, înainte de toate, că găsirea drahmei pierdute a însemnat un mare câștig pentru ea. Și totuși se prezintă ca un paradox, căci cum se face că, deși fiind atât de săracă, ea aprinde lămpile, mătură casa și își cheamă toate prietenele și vecinele pentru a-i împărtăși bucuria? Și totul pentru o singură drahmă! O asemenea pierdere de timp – aprinderea unei lumânări și punerea casei în ordine, înainte de toate! Mai apoi, dacă își invită vecinele, este silită, potrivit obiceiului oriental, să le ofere ceva de mâncat și de băut, o cheltuială deloc mică pentru o femeie săracă. Să nu facă astfel ar însemna ignorarea unui obicei neschimbător.

Altă observație importantă este că ea nu invită doar o singură femeie căreia i-ar putea oferi dulciuri, fapt ce nu ar fi implicat cheltuieli mari. Ci a invitat multe prietene și vecine, și chiar de le-ar fi întreținut modest, cheltuiala ar fi depășit cu mult valoarea drahmei pe care a găsit-o.

De ce ar trebui ea să caute drahma cu atâta sârguință și să se bucure la aflarea ei, doar pentru a o pierde în alt fel? Dacă încercăm să înțelegem această parabolă în mod literal, nu se potrivește în cadrul vieții cotidiene, ci lasă senzația a ceva exagerat și de neînțeles. Deci să încercăm să aflăm sensul ei mistic sau ascuns. Cine este femeia? Și de ce este o femeie și nu un bărbat, când un bărbat este mai predispus la a pierde bani, în cadrul obișnuit al vieții? A cui casă este cea pe care o curăță și umple de lumină? Cine sunt prietenele și vecinele ei? Dacă umblăm după înțelesul duhovnicesc al parabolei, în locul celui literal, vom găsi răspunsurile la aceste întrebări. Domnul spune: *Caută și vei găsi.*

Femeia îl reprezintă pe Însuși Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Cele zece drahme sunt ale Lui. El este Cel care a pierdut una dintre ele și s-a apucat să o caute. Drahmele nu sunt monezi de aur sau argint. Potrivit teologilor ortodocși, numărul zece înseamnă deplinătatea. Cele nouă drahme nepierdute sunt cele nouă cete îngerești. Numărul îngerilor este dincolo de înțelegerea muritorilor, căci depășește puterea noastră de calcul. Drahma pierdută reprezintă omenirea în întregul ei. Prin urmare Hristos Mântuitorul S-a coborât din cer pe pământ, la casa Sa, și a aprins o lumânare, lumina cunoașterii Lui. A curățat casa –

adică a curățit lumea necurăției diavolești – și a găsit drahma pierdută, omenirea pierdută aflată în greșală. Apoi Și-a chemat prietenii și vecinii (după slăvita Sa Înviere și Înălțare), și anume, nenumărații heruvimi și serafimi, îngeri și arhangheli, și le-a descoperit marea Sa bucurie. *Bucurați-vă cu Mine. Am găsit drahma pe care o pierdusem!* Aceasta înseamnă: Am găsit oameni pentru a umple golul din Împărăția Cerurilor, provocat de căderea îngerilor cei mândri care au apostaziat de la Dumnezeu. La sfârșitul vremilor, numărul acestor suflete găsite și mântuite va trebui să fie de bilioane, sau, în limbajul Scripturii, va fi la fel de nenumărat precum stelele de pe cer și precum nisipul de pe malul mării.

Domnul nostru S-a înfățișat ca o femeie, deoarece femeile sunt mai grijulii decât bărbații la îngrijirea averii, la păstrarea casei în rânduiala și la primirea oaspeților. Dacă această scurtă parabolă, care constă în numai două fraze, este explicată astfel, care inimă nu se va cutremura? Căci cuprinde întreaga dramă a lumii văzute și nevăzute. Explică de ce Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ. Aduce o rază strălucitoare de lumină asupra istoriei omenirii și asupra dramei existenței fiecărui individ. Ne pune față în față cu o decizie rapidă, deoarece viața noastră trece cu

repeziciune – o hotărâre dacă dorim să fim drahma pierdută găsită de Hristos sau nu. Hristos ne caută. Ne vom ascunde de El, sau ne vom lăsa găsiți de către El înainte ca moartea să ne ascundă de El, din lume și din viață?

Este o problemă vitală și stă în vrerea noastră să Îl acceptăm sau să Îl respingem. După moarte va înceta să fie o problemă deschisă, și atunci nimeni nu va mai aștepta un răspuns de la noi.

Sursa: *Orthodox Life*, 1951, numerele 5 și 6.
Traducerea din limba engleza: Radu Hagi

PĂRINTELE DIONYSIOS TATSIS

CÂND OMUL URCĂ DUHOVNICEȘTE, FRICA ÎL PĂRĂSEȘTE

Bătrânul Filotei spunea că în această viață trecătoare omul trece prin diverse încercări și trebuie să-și întărească credința în Dumnezeu.

Viața aceasta trecătoare se aseamănă cu o mare și noi, oamenii, cu niște vapoare. Vapoarele care umblă pe mare nu întâlnesc doar

calm, ci adesea vânturi puternice și mari furtuni, fiind în pericol. Noi, de asemenea, când vâslim pe marea acestei vieți trecătoare, întâlnim adesea vânturi puternice și furtuni mari: certuri, ispite, boli, suferințe, chinuri, prigoniri și pericole diverse. Dar nu trebuie să ne pierdem curajul. Să fim veghetori în credință! Și dacă, fiind oameni slabi și cu puțină credință, ne pierdem curajul în pericole, să facem ca și Petru și să-L chemăm pe Hristos; El ne va întinde mâna și ne va salva.

A fost întrebat Bătrânul Amfilohie dacă se teme de moarte și el a

răspuns: „*Nu mă tem de moarte, dar nu pentru faptele mele, ci pentru că eu cred în mila lui Dumnezeu*”.

Bătrânul Amfilohie zicea: „*Prin harul lui Dumnezeu, omul a reușit să urce duhovnicește, se schimbă, devine un alt om, și frica îl părăsește. Nu se mai teme de moarte și consideră viața actuală, oricât de bună ar fi, ca robie*”.

Sursa: doxologia.ro

Părintele Dionysios Tatsis, *Cuvintele Bătrânilor*, traducere de IPS Andrei Andreuț, Editura Renașterea, 2013

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri <i>7 septembrie</i>	18:00	Vecernie și Litie
Joi <i>8 septembrie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Nașterea Maicii Domnului</i>
Sâmbătă <i>10 septembrie</i>	18:00	Vecernie
Duminică <i>11 septembrie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci</i>

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro